

КИРИЛ ХРИСТОВ

РЕКВИЕМ

chitanka.info

*Аз стиснах своите ръце стопени
В пестници костеливи сетен път.
И свърши се. От членове студени
Откъсна се и отлетя духът.*

*И никой ми очите не затвори,
Ни изкривените от скръб уста;
Страданъето на цял живот говори
Все още — на живота и света.*

*Но ето, чужди ме редят бездушно;
И ето ме със скръстени ръце
Върху гърдите, аз лежа послушно.
Успокои се моето сърце.*

*Какви са тез цветя? Кой свеци пали
Над мен? О, лицемери, настрана!
Догде живях, кой виде и пожали
Цветята мои, мойта светлина?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.